

Donderdag 2 oktober 2003



CD&V over de beslissing bij Ford Genk:

“Wij aanvaarden dit niet !”

CD&V reageert verontwaardigd op de beslissing van de Ford-directie om 3.000 mensen (2.900 arbeiders en 100 bedienden) van Ford Genk te laten afvloeien en af te zien van de beloofde investering van 900 miljoen.

Wij beseffen maar al te goed dat ook de politiek zijn grenzen kent. Toch eisen wij van de federale en Vlaamse regering dat zij deze beslissing niet zomaar gelaten en als een voldongen feit aanvaarden.

Het drama Ford Genk is ook een duidelijk signaal. Het staat symbool voor de enorme problemen waarvoor we staan in de Vlaamse economie.

Voor CD&V is de uitdaging in elk geval duidelijk en zeer groot: hoe kunnen we meer jobzekerheid creëren voor de mensen in Limburg en in Vlaanderen?

1. Een toekomst voor de Ford-werknemers

Momenteel moet onze aandacht in de eerste plaats gericht zijn op de met ontslag bedreigde werknemers van Ford Genk. Daarnaast mag men de invloed die de beslissing van de Ford-directie op de toeleverings- en onderaannemingsbedrijven niet onderschatten. Verwacht wordt dat in de zeer nabije toekomst hier evenveel of zelfs nog meer dan 3.000 jobs zullen sneuvelen. Ook deze mensen hebben nood aan zekerheid!

CD&V eist dat de federale en regionale regeringen de periode die nu voorligt, nl. de procedure in het kader van de wet-Renault, aangrijpt om alsnog nieuwe investeringen bij Ford Genk aantrekkelijker te maken. Investeringen die garanties geven voor de toekomst.

Indien de Ford-directie haar engagement ten aanzien van Ford Genk ernstig neemt, moet ze vatbaar zijn voor (alternatieve) investeringsprogramma's.

Aanknopingspunt is de brief van 12 september jl. van de Europese Commissie waarin ze haar goedkeuring verleent aan de Vlaamse regering om 4,2% steun te verlenen aan een investeringsprogramma voor Ford Genk en een aantal toeleveranciers. Dit betekent 45,06 miljoen euro steun voor investeringen in Ford Genk en ruim 2 miljoen euro voor de toeleveranciers. (De Vlaamse regering had 50,4 miljoen respectievelijk 2,94 miljoen euro voorgesteld). Gezien de golf aan sluitingen en herstructureringen in Limburg, met enorm banenverlies tot gevolg, moet onderzocht worden wat dit voor het regionaal steunbeleid van Europa kan betekenen.

Deze expansiesteun alleen zal echter niet voldoende zijn. De federale en regionale regeringen moeten dringend hun beloftes op het gebied van loonkostvermindering, verlaging van onroerende voorheffing en afbouw van de administratieve lasten waarmaken en werkgevers zoals die van Ford Genk motiveren om nog in onze regio te investeren.

2. Een toekomst voor de regio

Is er in Vlaanderen nog ruimte voor industrie?

Nu onze monetaire politiek op Europees niveau bepaald wordt en we ook in een strak begrotingskeurslijf zitten, moeten we onze aantrekkelijkheid voor de industrie vergroten door op twee elementen in te werken: de loonkost verlagen en goede omgevingsfactoren creëren voor ondernemingen.

Loonkosten omlaag: sneller en meer.

In vergelijking met de Europese "concurrenten" binnen Ford liggen de nettolonen in Ford Genk lager, maar de brutoloonkosten hoger. CD&V wijst al geruime tijd op het belang van verdere afspraken i.v.m. de daling van de brutoloonkost. De door de regering thans hiervoor gereserveerde middelen zijn te beperkt en komen te laat.

CD&V steunt al lang het principe om de **gezondheidszorgen** en de **kinderbijslagen** met **algemene middelen** te financieren. Op deze manier verlaagt men de kost van de arbeid en wordt de Sociale Zekerheid van belangrijke uitgaven ontlast. In een eerste fase halen we de **kinderbijslagen uit de sociale zekerheid**. Zo realiseren we onmiddellijk dat kinderbijslag een recht van het kind is. Tevens is dit een sterke vereenvoudiging voor werkgevers en werknemers.

Op die manier moeten we in de sociale zekerheid een budgettaire ruimte creëren om een **lastenverlaging van 1,5 miljard** euro door te voeren. Deze lastenverlaging moet zo snel mogelijk worden doorgevoerd. Een lastenverlaging in tijden van laagconjunctuur heeft meer effect dan een in tijden van hoogconjunctuur. In laagconjunctuur levert dit meer jobs en resulteert het niet in hogere lonen zoals bij de vorige lastenverlaging.

CD&V is voorstander van een algemene verlaging, waarbij wij drie prioriteiten leggen:

- 1) vrijstellen van de premies voor ploegen- en nachtarbeid van sociale zekerheidsbijdragen: hiermee willen wij de zorgsector en de industriële productie in ons land een hart onder de riem steken. De zorgsector is een absolute prioriteit. CD&V wil dat er opnieuw een industrieel beleid wordt ontwikkeld in ons land, zodat de productie met haar hoge toegevoegde waarde niet volledig naar het buitenland verhuist.
- 2) Een "Sociale Maribel" van 50 miljoen euro in 2004 en 100 miljoen euro in 2005. De nood in de ziekenhuis- en verzorgingssector aan meer zorgpersoneel is groot. Het terugverdieneffect van een sociale Maribel bedraagt 71%. Investeren in zorg beantwoordt aan de behoeften van de mensen en helpt de tewerkstelling.
- 3) De plafonnering van het beroepsinkomen dat onderworpen is aan de sociale zekerheid. De kenniseconomie is de toekomst. Wij willen ons land aantrekkelijk houden voor bedrijven door te starten met een plafonnering van de hoogste lonen. Uiteraard mag daardoor het evenwicht in de sociale zekerheid niet

verstoord worden. Ook de overstap naar schijnzelfstandigheid zal door deze maatregel ontmoedigd worden.

Klantvriendelijkere overheid die betrouwbaarder is

Ondernemingen hebben nood aan een betrouwbare overheid die weet wat ze wil, een overheid die een transparant en voorspelbaar (geen stop en go) beleid voert (bv. met betrekking tot loonkostenvermindering en de Kyoto-afspraken).

We moeten ook dringend werk maken van een meer klantvriendelijke benadering van ondernemingen. Ons vergunningenbeleid is aan evaluatie toe.

CD&V doet **concrete voorstellen** die ongetwijfeld ondernemingen kunnen beïnvloeden wanneer zij de keuze maken om in een regio te investeren:

1. Betere aansluiting van het onderwijs en de beroepsopleidingen bij de arbeidsmarkt.

Ondanks de groeiende werkloosheid zijn er nog altijd **knelpuntberoepen** (technici, boekhouders, schrijnwerkers, koks, ...) en klagen werkgevers over een gebrek aan geschikt personeel. Onderwijs en opleidingsverstrekkers moeten hun opleidingen afstemmen op de noden van de arbeidsmarkt, vooral voor technisch en beroepsonderwijs.

Opleiding en vorming in het algemeen moet meer vraag- i.p.v.aanbodgericht worden.

2. Meer investeren in onderzoek en innovatie

CD&V stelt voor dat er jaarlijks een groei komt van 100 miljoen euro voor onderzoek in ondernemingen en onderwijsinstellingen.

De Belgische economie is teveel gefocust op prijsconcurrentie i.p.v. **productinnovatie**. Dit is een moeilijke strijd omdat de concurrentie met lage-loonlanden zeer ongelijk is. Wij moeten dus durven investeren in kennis en de ontwikkeling van nieuwe producten en diensten. Alleen op die manier kunnen we de concurrentie aan met landen waar de prijsconcurrentie minder speelt, en onze welvaart verzekeren. Essentieel voor die veranderde aanpak is een sterke groei van de investeringen in Onderzoek en Ontwikkeling.

3. De mobiliteitsknoop doorhakken

Een ander belangrijk aspect van een goed industrieel beleid is de aanpak van de mobiliteitsvraagstukken. Ook dat is in de provincie Limburg absoluut noodzakelijk. Denken we aan de Noord-Zuid verbinding, het klaverblad in Lummen, de aftakking van de IJzeren Rijn, ontsluiting van het spoor naar het oosten enz...

De laatste jaren is er haast geen vooruitgang gemaakt in de aanpak van deze dossiers. Hier MOET een versnelling komen !

CD&V-Limburg is meer dan bereid om mee te werken aan **een Limburgse consensus** over deze dossiers.

TOT SLOT

De uitdaging waar Limburg – maar ook Vlaanderen – voor staat is groot. Het vraagt duidelijk om een politiek die gericht is op lange termijn, en niet om een politiek gericht op het scoren vandaag.

DAT IS DE OLYMPISCHE UITDAGING WAAR VLAANDEREN VOOR STAAT!

Appendix

I. Historiek Ford Genk

De tewerkstelling bij Ford-Genk zit sinds 1994 in een dalende trend. De goed lopende verkoop van Mondeo zorgde in 1993-1994 nog voor 400 bijkomende aanwervingen. Eind 1994 werkten, kort na de lancering van de Mondeo, in Ford Genk en op de testbaan te Lommel nog 13.202 personen. In 1992 zelfs nog 13.864.

In 1998 zat het bedrijf echter met een overproductie van 20 à 25 %, ongeveer 400 wagens per dag. In september 1998 werd een herstructurering aangekondigd, die het bedrijf 2 à 3.000 jobs kostte. Weliswaar zonder naakte ontslagen maar met een uitbreiding van het aantal dopdagen, het uitbesteden van 400 à 900 jobs aan toeleveringsbedrijven, afscheidspremies voor 500 werknemers en brugpensioen vanaf 52 jaar voor 1.700 werknemers.

Uiteindelijk hebben slechts 200 werknemers gebruik gemaakt van de gouden handdruk maar zowat alle brugpensioengerechtigden vloeiden af. Aanvankelijk voorzag het plan de afvloeiing van 2.850 personen. Uiteindelijk zijn 2.350 mensen afgevloed.

De afgesproken CAO 2002 luidde een nieuwe herstructureringsgolf in. In de CAO wordt via vrijwillig vertrek en brugpensionering gerekend op een afvloeiing van 1.400 werknemers.

De nu aangekondigde beslissing om de geplande investeringen niet uit te voeren bedreigt de tewerkstelling van 3.000 werknemers. Deze afvloeiing komt bovenop de eerder aangekondigde afvloeiing van 1.400 mensen. In totaal dreigen dus 4.400 mensen hun job te verliezen.

Per 31 december 2002 waren 9.643 mensen tewerkgesteld op de Ford-site te Genk. Met de aangekondigde herstructureringen daalt de tewerkstelling op de Ford-site tot een historisch dieptepunt van ongeveer 5.000.

II. Simulatie

1. Industriële werkgelegenheid in Limburg

RSZ (juni 2001)			69.973
GOM-enquête	sept.2001-sept. 2002	1.895 -	
	sept.2002-maart 2003	1.030 -	
	Extrapollatie van 75%	2.925 -	3.900 -
Ford CAO 2002 en 1/10/2003			4.400 -
Industriële toeleveranciers			3.300 -
			<hr/>
			58.373
Andere toeleveranciers (-1,100)			

2. Werkloosheid Limburg

eind augustus	30.243
Ford	4.400
Alle toeleveranciers	4.400
	<hr/>
	39.043
plus	29,1%

3. Werkloosheidsgraad in % van de tegen werkloosheid verzekerden

	Limburg	Aantal
aug/03	11,6%	30.243
Na herstructurering	14,9%	39.043

III. De fundamentele zwaktes van de Belgische economie zijn:

- de te lage werkgelegenheidsgraad die de betaalbaarheid van de sociale zekerheid in gevaar brengt
- de moeilijke arbeidsmarktpositie van laaggeschoolden,
- het hoge aantal jongeren die ieder jaar afstuderen zonder diploma,
- de bevreemdende situatie dat hoge werkloosheid gepaard gaat met een tekort aan arbeidskrachten in een aantal knelpuntberoepen
- de zeer lage werkgelegenheidsgraad bij 50plussers
- het dalende aantal startende ondernemers (daling met 50% tussen 2001 en 2002) en het dalende aantal zelfstandigen de hoge loonlasten met de daaraan gekoppelde moeilijke concurrentiepositie van de Belgische bedrijven, ...

IV. De economische malaise in cijfers

- in het tweede kwartaal van 2003 kende de Belgische economie een negatieve groei van 0,1%.
- Het concurrentievermogen van België is volgens het World Economic Forum achteruit gegaan. Twee jaar geleden stonden we op de 16 e plaats, vorig jaar op de 19 e plaats, nu op de 25 e plaats.
- De werkgelegenheidsgraad daalde in 2002 voor het tweede opeenvolgende jaar. In 1999 bedroeg de geharmoniseerde werkgelegenheidsgraad¹ volgens de Nationale Bank 59,3 %, in 2000 60,5 %, in 2001 59,9% en in 2002 59,6%. Europa verwacht van ons dat we in 2010 een werkgelegenheids-grad van 70% halen, en van 50% van de oudere (55+) werknemers (nu is dat één op vier).
- In juli 2003 waren er 569.323 niet-werkende werkzoekenden. In april 1999, bij het aantreden van Verhofstadt, waren het er 471.200. Het gaat dus om een stijging met 21%!
- Eind 2002 bedroeg de werkzaamheidsgraad van enkele risicogroepen in België:
 - Laaggeschoolden: 41,6%
 - Jongeren (15-24): 29,4%
 - Ouderen (50+): 40,9%
 - Niet-EU-inwoners: 30,7%
 - Totale werkzaamheid: 59,6%
- Participatie aan opleidingen: 7,3% in 2001 naar 6,5% in 2002 (aantal Belgen dat een opleiding volgde in verhouding tot totaal aantal Belgen).
- België behoort tot de landen met de grootste jongerenwerkloosheid van Europa: 20,2%, terwijl het Europese gemiddelde 15,7% is, in Duitsland, bedraagt het slechts 10,2%, in Nederland 8,5%.

¹ Nationale werkgelegenheid in procenten van de bevolking op arbeidsleeftijd. Geharmoniseerde gegevens uit de arbeidskrachtentelling. De tussen 2000 en 2001 opgetekende daling is voornamelijk toe te schrijven aan het besluit van de Europese instanties om van de werkende bevolking de personen in mindering te brengen die meer dan drie maanden in loopbaanonderbreking zijn.